

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 12. listopadu 2015 – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras v. Gintaras Dockevičius a Jurgita Dockevičienė

(Věc C-587/15)

(2016/C 027/21)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Další účastníci řízení o kasačním opravném prostředku: Gintaras Dockevičius a Jurgita Dockevičienė

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 2, čl. 10 odst. 1 a 4 a čl. 24 odst. 2 směrnice 2009/103 ⁽¹⁾, čl. 3 odst. 4, čl. 5 odst. 1 a 4. čl. 6 odst. 1 a článek 10 vnitřních předpisů ⁽²⁾ a článek 47 Listiny (společně či samostatně, avšak nikoli výlučně uvedená ustanovení) chápat a vykládat tak, že v případě, kdy:

- vnitrostátní kancelář pojistitelů (kancelář A) vyplatí odškodnění osobě poškozené při dopravní nehodě v členském státě, v němž má daná kancelář sídlo, protože státní příslušník jiného členského státu, který je odpovědný za vznik dané škody, nebyl pojištěn pro případ občanskoprávní odpovědnosti;
- z důvodu uvedeného odškodnění vstoupí kancelář A do práv poškozeného a domáhá se náhrady nákladů vynaložených při vyřizování jeho nároku od národní kanceláře pojistitelů ve státě původu odpovědné osoby (kancelář B);
- kancelář B bez provedení jakéhokoli nezávislého šetření nebo vyžádání dalších informací vyhoví žádosti kanceláře A o náhradu nákladů;
- kancelář B podá proti odpůrcům (odpovědné osobě a vlastníkovu vozidla) žalobu na náhradu jí vynaložených výdajů,
- může navrhovatelka v daném řízení (kancelář B) zakládat svůj nárok proti odpůrcům (odpovědné osobě a vlastníkovu vozidla) výlučně na tom, že uhradila příslušné náklady kanceláři A, a (navrhovatelka) nemá povinnost prokázat splnění podmínek občanskoprávní odpovědnosti odpůrce/odpovědné osoby (jeho zavinění, protiprávní jednání, příčinnou souvislost a výši škody) a nemá povinnost prokázat, že při poskytnutí odškodnění poškozenému byly správně použity cizí právní předpisy?

2) Je třeba čl. 24 odst. 1 pátý pododstavec písm. c) směrnice 2009/103 a čl. 3 odst. 1 a 4 vnitřních předpisů (společně či samostatně, avšak nikoli výlučně uvedená ustanovení) chápat a vykládat tak, že kancelář A musí před přijetím konečného rozhodnutí o vyplacení odškodnění poškozenému jasně a srozumitelně (a to včetně jazyka, v němž jsou informace poskytnuty) informovat odpovědnou osobu a vlastníka vozidla (nejedná-li se o stejnou osobu) o zahájení procesu likvidace škodné události a jeho postupu, a poskytnout jim dostatečnou lhůtu pro vyjádření k rozhodnutí o vyplacení odškodnění či jeho výši nebo pro vznesení námitek proti takovému rozhodnutí?

- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku [tedy, že odpůrci (odpovědná osoba a vlastník vozidla) mohou navrhovatelku (kancelář B) vyzvat, aby prokázala, mimo jiné, okolnosti dopravní nehody, použití právního rámce občanskoprávní odpovědnosti odpovědné osoby, výše škody a způsob jejího výpočtu, nebo vznést v tomto ohledu případné námitky či pochybnosti), je třeba článek 2, čl. 10 odst. 1 a čl. 24 odst. 2 směrnice 2009/103 a čl. 3 odst. 4 druhý pododstavec vnitřních předpisů (společně či samostatně, avšak nikoli výlučně uvedená ustanovení) chápat a vykládat tak, že nehledě na to, že kancelář B před přijetím konečného rozhodnutí nepožádala kancelář A o informace ohledně výkladu právních předpisů použitelných ve státě, v němž došlo k dopravní nehodě, a ohledně likvidace škodné události, musí kancelář A v každém případě takové informace kanceláři B poskytnout, pokud si je poslední jmenovaná následně vyžádá, a to společně s jakýmkoli dalšími informacemi, které kancelář B potřebuje k prokázání svého nároku [na náhradu škody] proti odpůrcům (odpovědné osobě a vlastníkovu vozidla)?
- 4) V případě kladné odpovědi na druhou otázku (tedy, že kancelář A je povinna informovat odpovědnou osobu a vlastníka vozidla o procesu likvidace škodné události a umožnit jim vznést námitky ohledně odpovědnosti či výše škody), jaké důsledky bude mít nesplnění informační povinnosti kanceláře A, pokud jde o:
- a) povinnost kanceláře B vyhovět žádosti o náhradu předložené kanceláří A;
  - b) povinnost odpovědné osoby a vlastníka vozidla nahradit kanceláři B vynaložené náklady?
- 5) Je třeba čl. 5 odst. 1 a článek 10 vnitřních předpisů chápat a vykládat tak, že částku vyplacenou kanceláří A poškozenému jako odškodnění je třeba považovat na riziko přijaté samotnou kanceláří A bez nároku na náhradu (ledaže takové riziko převezme kancelář B), a nikoli za peněžitý závazek dalšího účastníka téže dopravní nehody, a to s přihlédnutím a fortiori k okolnostem projednávané věci:
- orgán pro odškodnění (kancelář A) původně zamítl nárok poškozeného na odškodnění;
  - poškozený podal z tohoto důvodu žalobu na náhradu škody;
  - uvedená žaloba proti kanceláři A byla nižšími soudy zamítnuta jako neopodstatněná a nepodložená;
  - poškozený a kancelář A se dohodli na smíru až před vyšším soudem, když soud účastníky upozornil, že pokud odmítnout uzavřít smír, bude věc vrácena k novému projednání;
  - kancelář A odůvodnila své rozhodnutí uzavřít smír v zásadě tím, že se tak předejde vzniku dalších nákladů v důsledku dlouhého soudního řízení;
  - žádný soud v projednávané věci neurčil odpovědnost (zavinění) odpůrce, který byl účastníkem dopravní nehody?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 263, s. 11).

(²) Vnitřní předpisy Rady kanceláří, přijaté dohodou uzavřenou dne 30. května 2002 mezi národními kanceláři pojišťitelů členských států Evropského hospodářského prostoru a dalších přidružených států a uvedená v příloze rozhodnutí Komise 2003/564/ES ze dne 28. července 2003, kterým se provádí směrnice Rady 72/166/EHS, pokud jde o kontroly pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 192, s. 23).